

også er fremgået, er indgået med de partier, som har støttet det her projekt. Sådan er dét. Så hvis man dermed spørger, om Venstre f.eks. er med – jeg hører jo, at bl.a. hr. Jørn Jespersen siger, at de var med i Moldova – så har Venstre altså også tilsluttet sig den her Øststøttepolitik, De Konservative har tilsluttet sig den. Det er da klart, at der har været nogle overvejelser og nogle diskussioner, som jeg jo næppe kan redegøre for her, eftersom jeg ikke var med på turen.

Men jeg vil bare sige, at sådan som vi har projektet her og nu, er der jo en stribe ting, vi gør her. For det første sætter vi 300 mio. kr. af til det her. For det andet kører 1 mia. kr. videre i projektet. Vi går ind og laver både Joint Implementation og Clean Development Mechanism. Vi går også ind for kvotehandel, som måske kan være for nogle af dem, selv om ikke alle Folketingets partier er glade for det, men vi kan bruge det.

Så man må sige, at det ligger fuldstændig klart, at vi har flere forskellige midler, vi kan bruge her. Og jeg synes da i grunden kun, at man skal glæde sig over, at denne regering agter at bruge dem alle.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, at ministerens bortforklaringer er pinlige, dybt pinlige. Meningen med en spørgetid er jo at få regeringens politik og dens forudsætninger belyst, og så får vi en sludder for en sladder den ene gang efter den anden.

Vil ministeren nu ikke klart og tydeligt fortælle: Var det Venstres politik i sommeren 2001, at vores Øststøtte skulle skæres dramatisk ned, og at den resterende del skulle målrettes til de nære regioner og dermed skulle f.eks. Moldova forsvinde? Vidste Venstres medlemmer, der var med på turen, at det var Venstres politik, eller er det noget, der er besluttet senere? Hvis det er besluttet senere, hvorfor har Venstre så ikke sagt det i valgkampen? Kan vi ikke få et svar på det? Det er da ikke så kompliceret. Hvornår lagde Venstre sig fast på den her linje?

Det har jo også noget med Venstres troværdighed at gøre. Det har noget med statsministerens troværdighed at gøre, og derfor er det da rimeligt at bede om et svar.

Pernille Blach Hansen (S):

Ministeren sagde før noget i retning af: Det er jo ikke sådan, at jeg skjuler, hvad vi har gjort. Jo, det er lige præcis det, der foregår, for alle de konkrete spørgsmål, der stilles, om, hvornår Venstre lagde sig fast på besparelserne, og hvor

store besparelserne er, får vi overhovedet ingen svar på. Vi kan spørge gang på gang på gang, og så kommer ministeren med en sludder for en sladder om, hvad han nu hellere vil snakke om.

Jeg vil gerne have et konkret svar, og hvis jeg ikke får et svar, må jeg jo betragte det som en bekræftelse på, at de tal, jeg står og læser op her, holder. Sådan er det bare. Så er det et faktum. Det kan man vel tillade sig efter at have spurgt en 5-7 gange.

Er det ikke rigtigt, at der er så massive nedskæringer, at de 1,4 mia. kr., den tidligere regering havde afsat i år til nye Øststøtteprojekter, nu er blevet reduceret til 1,1 mia. kr. de næste 2 år? Det vil sige en meget, meget markant reduktion. Og hvis ministeren ikke kommenterer det, må jeg tage det som udtryk for, at jo, der er sket en meget markant reduktion, og jo, regeringen og ministeren vil meget gerne forsøge at skjule det.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg gentager, og mit spørgsmål er jo meget kort: Hvad hedder det princip, hvor man tager værdien af årets aktiviteter og lægger det sammen med årets bevilling?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal gerne sige nok en gang, at den Øststøttepolitik, regeringen fører her, er en flot politik. Vi bruger 300 mio. kr. i indeværende år og 400 mio. kr. næste år. Vi er det land, der bruger mest. Jeg hører godt, at der er nogen, der begynder at tale det ned til, at det er dårligt osv., men det synes jeg ikke. Jeg synes, det er flot.

Vi går stadig væk ud og bruger 1 mia. kr. til projekter, der kører i år. Vi går ud og siger, at vi er mere ambitiøse, end regeringen var før. Vi vil reducere med yderligere 5 mio. t CO₂. Det betyder, at vi skal ud og lave endnu større investeringer, noget, der ligner for måske 0,5 mia. kr. om året i 2008. Det vil i høj grad også kunne gøres i Østeuropa. Vi kan bruge kvotesystem; vi kan bruge Joint Implementation; vi kan bruge Clean Development Mechanism.

Jeg tror, at mange, når de først får alle tallene lagt frem, når vi ser på de næste 8-10 år, vil komme til det resultat, at ingen sådan set helt vidste, hvor det ville lande der. Det er jo klart.

Derfor kan man heller ikke, som fru Elsebeth Gerner Nielsen, gå op og sige, at det må være et eller andet med et system, man kigger på, for det er jo afgørende, hvor mange penge man bruger hvert år, og ikke et spørgsmål om, hvornår